

Resturile de beton ale trecutului

Ce trebuie să știm despre stilul în care este construit Palatul Administrativ, împreună cu întreg complexul arhitectural din Centru Nou?

Toată lumea trebuie să fie de acord că o țară, un oraș, o comunitate poate păstra numai ceea ce are. Un oraș ca Satu Mare nu poate avea pretenția că are clădirile Vienei, nici zgărie-norii din New York. România nu are piramide, nici castele ca Franța. Avem ceea ce s-a construit înainte, fie că este vorba despre clădiri istorice, fie de construcții moderne.

Dacă suntem de acord cu acest principiu, înseamnă că un oraș ca Satu Mare are posibilitatea să conserve, să restaureze clădirile vechi, începând cu Dacia, și neavând altceva mai bun, să conserve Centru Nou. Așa cum Oradea a restaurat fațadele clădirilor vechi, devenind o destinație turistică, va trebui să procedeze și Satu Mare. De ce nu s-a făcut aproape nimic, rămâne un subiect de dezbatere publică.

Satu Mare are ceva ce nu au alte orașe. Nici Clujul, nici Oradea, nici Baia Mare, nu au un Centru Nou ca Satu Mare. Adică nu au o clădire impozantă plantată în mijlocul orașului. Este destul să spunem că Palatul Administrativ a fost la un moment dat cea mai înaltă clădire din România, depășind hotelul Intercontinental din București, realizat în același stil. Dar să vedem ce stil are complexul arhitectural din Centru Nou, incluzând aici Palatul Administrativ, Casa de Cultură, magazinul Soseful, precum și blocurile din jur. Toate realizate de cunoscutul arhitect Porumbescu. Anul acesta se împlinesc o sută de ani de la nașterea lui.

Este suficientă o simplă căutare pe internet pentru a afla, în linii mari, ce înseamnă stilul numit "brutalism", într-o perioadă echivalentă cu modernismul.

Poate ar fi fost de datoria diverselor administrații care s-au perindat prin Palatul Administrativ să explice populației unde se încadrează Centru Nou. Repetăm: trebuie să ne mulțumim cu ce avem. Suntem obligați să ne mulțumim cu ce avem. Și să profităm de ce avem. Avem un complex arhitectural rar nu numai în România, ci și în Europa. Cum ne folosim de el pentru a ridica puțin acest oraș rămas în urma tuturor orașelor reședință de județ din apropiere? Dărămăm tot, spargem betoanele ornamentale, incluse într-un stil, și le înlocuim cu alte betoane banale? Cu puțină atenție și puțin îngrijit complexul arhitectural Palatul Administrativ poate fi exploatat din punct de vedere turistic. Ar fi de datoria autorităților să facă demersuri pentru includerea lui pe lista monumentelor. Orașul moare încet. Ce facem?

Trebuie să o luăm de la zero. În primul rând publicăm câteva date luate la întâmplare de pe internet care oferă o explicație destul de clară a ceea ce înseamnă stilul "BRUTALISM", în care poate fi încadrat întreg Centru Nou, din mijlocul căruia se înalță o impozantă clădire. Este adevărat că a fost construită în timpul regimului comunist. Dar după ea s-a mai construit ceva de utilitate publică? Avem două mari simboluri arhitecturale ale municipiului Satu Mare: clădirea Dacia, o ruină, și complexul arhitectural din Centru Nou, pe care să fie dezintegrat, modificat astfel încât să ajungă un kitsch.

Continuare în paginile 4-5

135 de ani de la inaugurarea căii ferate Satu Mare - Baia Mare

PAGINA 3

Gara din Satu Mare în anul 1963

www.informatia-zilei.ro
www.informatiatv.ro

Băile din Tur și Valea Măriei din Vama erau foarte apreciate de sătmăreni la 1900

PAGINA 2

Adrian Rus, fotbalistul sătmărean care calcă pe urmele lui Didi Prodan

PAGINA 7

GALERIA DE ARTĂ UAP SATU MARE
Piața 25 Octombrie 3-7

Expoziția este deschisă în luna Iulie 2019

Pentru a ne face o idee despre ce înseamnă în esență stilul numit "Brutalism" trebuie să vedem detaliile. Cine este curios poate vedea o primă expoziție dedicată Palatului Administrativ, cuprinzând câteva detalii de o frumusețe rar întâlnită în arhitectura modernă

DESCHIDEREA: marți 9 iulie ora 16.00.
Expoziția va fi deschisă zilnic între orele 10.00-16.00

Când este momentul potrivit pentru a ne angaja într-o relație?

Construirea și menținerea angajamentului este un aspect important al oricărei relații romantice pe termen lung. În acest scop, multe studii au scos în evidență strategii pentru a construi încrederea în relații, precum și modalități de sporire a angajamentului, în special cu parteneri reticenti,

recalcitranti. Dincolo de acestea, studiile pun în lumină și strategii și tactici pentru câștigarea fidelității unui partener.

Pe lângă toate aceste tehnici, însă, este important să ții cont de cât de pregătiți sunteți atât voi cât și partenerul vostru pentru un astfel de angajament.

PAGINA 6

SATU MARE LA 1900

Ședință extraordinară

Consiliul orașului liber regal Satu Mare a dezbătut la ședința extraordinară din data de 26 iulie adresa ministrului de interne care aprobă hotărârea privind pavarea străzilor cu ceramită. Între timp, licitația impusă de ordinul ministrului a avut loc și s-a încheiat contractul cu fabrica de ceramită. Consiliul mai anunță că societatea pe acțiuni a carierelor de granit din Poieni a făcut o ofertă pentru livrarea de cuburi de bazalt de Fülekk (azi Slovacia) pentru pavarea carosabilului pentru căruțe în condiții asemănătoare cu cele referitoare la ceramită la un preț de 13 k. și 70 fileri pe metru pătrat. Consiliul a fost de acord cu propunerea ca pe străzile Rákóczi (M. Viteazul) și Hám János (azi Horea), unde este traseul liniei ferate electrice să se aplice cuburi de bazalt în loc de ceramită, și însărcinează comisia specială să perfecteze contractul cu societatea de la Poieni și să predea lucrările imediat spre execuție către antreprenor. În vederea urgentării lucrărilor de pavaj, consiliul a solicitat demararea de negocieri cu proprietarii carierelor de piatră și cu societățile comerciale pentru livrarea de pavaje de piatră cu plata în rate sau integrală, iar în cazul unor oferte favorabile, să încheie contracte cu firmele respective.

(Szamos, 29 iulie 1900)

Au ars băile din Bixad

Băile așezate pe un loc pitoresc din comitatul nostru au ars aproape în totalitate în data de 28 iulie. Focul a izbucnit de la o scântee care a sărit din cazanul de încălzire. Au căzut victimă marele restaurant, camerele de baie, casa proprietarului restaurantului, cu toate clădirile aferente. Focul a pricinuit o panică mare printre oaspeți, mulți dintre ei părăsind locul. Proprietarul Szentiványi Gyula a luat deja măsurile necesare pentru reconstrucția băii.

Sfințirea mănăstirii din Bixad

Mănăstirea din Bixad care a ars în anul 1898 a fost reconstruită integral pe cheltuiala însemnată a starețului Pásztor Arcadie, și ea va fi sfințită cu mare fast în data de 5 august.

O nouă deraiere

Iar se vorbește despre calea ferată către VII. Se pare că noi trebuie să deschidem o rubrică aparte dedicată acestei linii. Oricum ar fi, noi nu putem să tăcem despre nimic ce este de interes public. În data de 31 iulie, ora cinci și jumătate, locomotiva trenului a deraiat în curba de la herghelie, care a fost apoi repusă pe șine, și trenul a sosit cu o întârziere de trei sferturi de oră la VII. Nu s-a întâmplat nicio nenorocire.

(Szamos, 2 august 1900)

Informația Zilei

ISSN 1222-4715

Director general - **D. Păcuraru**

Director editor: **Ilie Sălceanu**

Redactor șef suplimente - **Adriana Zaharia** (Informația Zilei de Duminică și Sănătate și Frumusețe, Informația TV)

Redacția Satu Mare:

str. Mircea cel Bătrân nr. 15

Satu Mare, cod 440012

Telefon: 0261-767300

e-mail: redactiasm@informatia-zilei.ro

www.informatia-zilei.ro

Scrisoare de la băi – Tur și Valea Măriei din Vama

Stimate domnule redactor!

Cred că fac un serviciu bun în calitate mea de oaspete modest al băii de la Valea Măriei publicului și celor din împrejurimi care doresc să se recreeze aici, dacă mi se da voie să public prin această scrisoare, cu îngăduința dv, onorat domnule redactor, câte ceva din viața acestei băi din acest sezon.

În tot comitatul nostru este cunoscută mica „Țară a Oașului”, înconjurată de Munții Oașului, care cuprinde aproximativ 13 comune. Printre aceste comune se numără Vama și Tur. La întâlnirea hotarului acestor două comune se află o vale mică deosebită, creată de natură. În această vale se află băile „Valea Măriei”. Băile sunt înconjurate de niște păduri imense de stejar. Pe un teren de abia de o jumătate de iugăr, se găsește aici unsprezece izvoare diferite de apă minerală.

Băile de la Valea Măriei sunt oprite total de furtuni și de variațiile temperaturii prin munții din jur. Aici se aude numai glasul furtunilor, însă vântul este prezent doar ca o mișcare ușoară de aer.

Anul trecut, sub supravegherea domnului medic al băii, dr. Egrý Károly, s-a efectuat un foraj nou, în urma căruia, dintr-un zăcământ de șist, a ajuns la suprafață, de la o adâncime de 1860 cm, o apă minerală cu un gust excelent, care este savurată atât de către oaspeții băii cât și de localnicii din jur din cauza efectului ei răcoritor și de îmbunătățirea rapidă a procesului digestiv. Numele acestui nou izvor este Martha. Analiza oficială a acestei ape, cât și a celei de la izvorul Maria (mai înainte numită izvor de Gleicheberg) a fost efectuată zilele trecute de către profesorul de chimie din Budapesta dr. Hankó Vilmos, membru al al Academiei Maghiare de Științe. Rezultatul acestei analize stărnește admirația tuturor, lucru pe care voi îndrăzni, cu îngăduința dv, onorate domnule redactor, să-l relatez sumar mai jos.

Apa izvorului Martha este una din cele mai valoroase dintre apele care cu un gust alcaic. Ea se poate compara cel mai bine – neprivind acum temperatura ei - cu apa izvorului de la Ems (Viktoria). Apa aceasta conține, înafara bicarbonatului de sodiu, sare de buclărie și dioxid de carbon liber, și niște componente de sulfat de sodiu și bicarbonat de fier. Medicii pot face uz de ea în toate cazurile în care sunt recomandate apele minerale acre cu alcaiu. Apa este lipsită total de materiile organice și de produsele putrezirii, lucru accentuat și de îngăduința corectă a izvorului. Este vorba de o apă excelentă de masă, și ca o răcoritoare. Izvorul Martha este demn de atenția medicilor și de sprijinirea publicului.

Apa izvorului „Maria”, după rezultatele analizei, se așează în primele locuri între apele alcaice sărate și acre autohtone și din străinătate. Dintre componente, conținutul de sare al ei este mult mai mare decât al celei de la Ems (Viktoria) și de la Gleichenberg (Constant), decât a celor de la Selters (lângă Odorhei), Bixad, Bardejov - Izvorul medical (azi Slovacia), conținutul ei de săruri fiind mai mare decât al apelor de la Ems (Austria), Gleichenberg (Austria), Selters, Luhacovice (azi Slovacia), Bardejov, iar conținutul ei de bioxid de carbon este mai mare ca

și cel al apei de la Ems. Înafara componentelor ei predominante, este importantă și prezența în această apă a natriului de iod, dar mai ales a sulfatului de sodiu.

Datorită componenței, apa izvorului Martha, este un antidot excepțional în cazuri de tușă, este predestinată ca să elimine treptat prezența de pe piața maghiară a apelor străine amintite.

Proprietarul actual al Băilor de la Valea Măriei este contele Vay Gábor, șambelan, căpitan imperial și regal de artilerie, care amenajează acum băile, nesocotind cheltuielile, după exigențele epocii noastre. Pe platforma băii, au fost construite case noi de oaspeți și un restaurant. Așa că în prezent există aici 5 clădiri cu 40 de camere în total, de la cele modeste până la cele mai pretențioase. Excelența sa, domnul proprietar al băii, are o grijă deosebită față de aspectul exterior al băii, și a realizat excelent, cu un gust deosebit, un parc în preajma ei. Aici se găsește toate condițiile confortului și ale distracției. Ne simțim aici foarte bine și cei care suferă în mod deosebit, uită de toate necazurile lor.

Cât de populare sunt aceste băi de când noul proprietar a luat în mână frâiele acestui loc plăcut, este demonstrat de faptul că de la începutul acestui sezon și până acum, au beneficiat circa 300 de persoane de binefacerile efectului vindecător al băii, și circa 150 de familii au petrecut un timp mai îndelungat aici. Oaspeții băii sunt la ora actuală următorii: fratele mai mare al proprietarului, contele Vay Tibor, mare latifundiar de la Tas, comitatul Szabolcs, cu familia, membrii căreia au căștigat prin comportamentul lor

agrabil și drag aprecierea oaspeților de aici. Mai departe: medicul dr. Egrý Károly cu întreaga familie din Satu Mare, care petrec tot sezonul aici la băi. Chiar involuntar trebuie să menționez aici că datorită culturii de societate și de amabilitatea ei deosebită, distincta soție a domnului medic al băii a reușit să strângă în jurul ei societatea din băi, și are grijă permanentă ca o lady patrene de distracția celor de la băi. Este aici solgăbirul Szombati Ödön cu familia și avocatul dr. Herman Lipót de la familia din Satu Mare. La fel Greben Irén și Kamerád Otil din Seini, Gódegy Matild din Gacsály (azi Ungaria), arhitectul Székely Antal cu toată familia din Salonta, fiul lor László, inginer cu diplomă din Budapesta, Fehér Emanuel canonic și director de seminar din Ungvár (Ujgorod), Ilosvay Elemér, președinte de autoritate pentru orfani, Szokovszky Lajos, membru în comisia pentru orfani din Carei, Nyisztor Endre, învățător de școală elementară și profesor de educație fizică cu diplomă împreună cu soția din Satu Mare, industriașul Puskás Károly cu soția, soția lui Kenyeres József din Satu Mare, Petruska Jakab, ofițer de cale ferată de stat cu soția din Lazuri, rabinul Benedikt Jenő și Markovits Lázár, comerciant din Seini, văduva lui Glatz Antal, educatoare de grădiniță cu fiica ei, Szilágyi Pál, funcționar la direcția de finanțe din Carei, Csajkovics Gyula, funcționar la tribunalul din Satu Mare, soția și mătușa lui Tarczy Gyula, notar de Corod, Melles Tivadar, tehnician din Satu Mare, Sepső Antal, inginer cu diplomă și proprietar de terenuri agricole din Adrian, Markus Lajos, preot

În tot comitatul nostru este cunoscută mica „Țară a Oașului”, înconjurată de Munții Oașului, care cuprinde aproximativ 13 comune. Printre aceste comune se numără Vama și Tur.

Portretul unei tinere doamne pe o felicitare de la Valea Măriei de la începutul secolului XX

greco-catolic împreună cu soția, din Mădăras. Înafară de aceștia, locatari mai puțin cunoscuți din „Casa Petrovics”.

Mai amintesc că proprietarul de restaurant Nyitrai Elek și soția lui amabilă satisfac fără cusur toate exigențele prin mâncăruri și băuturi foarte ieftine în condițiile unei băi, așa că atât mâncărurile gătite la bucătărie, cât și băuturile servite din pivnițele contelui nu fac altceva decât să sporească sănătatea noastră.

Mai consider demn de amintit, că domnul inspector de băi, Kudits Pál, care impresionează pe toți prin persoana lui amabilă și cu cordialitatea lui deosebită, asigură trăsuri și atelaje pentru cei interesați la un preț modic pentru oaspeții băii.

Stimate domnule redactor, cu îngăduința dv voi relata ocazional și în viitor despre evenimentele de acum încolo, respectiv despre unele excursii planificate și despre unele evenimente mai interesante în onorabilul dv ziar prin niște scrisori viitoare.

*Cu salut patriotic,
Amicus*

Asasinarea regelui Italiei

Umberto, regele Italiei care a fost prezent la Monza, în apropierea Romei, la premierea unei serbări de gimnastică, tocmai când urca cu adiointantul său în preot în inimă de patru gloanțe. A murit după o suferință de câteva minute. Asasinul a fost prins. Numele lui este Angelo Bressi, este din Prato (Toscana). Primul ministru Saracco a plecat imediat de la Roma la Monza. Perechea moștenitoare a tronului efectuează în prezent o călătorie în Orient. Toată lumea este consternată din cauza acestei știri groznice, că niște mâini criminale au stins viața unui domnitor care a domnit cu glorie și care s-a străduit în fiecare moment să sporească bunăstarea poporului său. În marea durere se amestecă și faptul că acest asasinat este din nou o faptă comisă de niște anarhiști.

Întreaga Europă împărtășește doleanța Italiei. Și în primul rând națiunea maghiară are o compasiune deosebită față de cea italiană care a fost un aliat fidel și permanent atât de mult timp și prin atâtea lupte. Vestea a avut un impact de nedescris asupra întregii lumi civilizate, și lumea abia poate să creadă că stirea este adevărată. Această veste stupefiantă a ajuns și la Satu Mare marți dimineața la ora 6 cu zierele soare la noi, și toți cei care au citit-o au comentat această știre teribilă pe glasul celei mai adânci compasiuni.

Masă festivă

În mănăstirea Societății lui Isus din localitate a avut loc în data de 31 iulie, ziua Sfântului Ighnățiu, fondatorul Ordinului Iezuiților, o masă festivă bogată, la care au fost invitați demnitarii de stat și locali din oraș, precum și reprezentanții bisericii romano-catolice. Sala de mese a fost împodobită cu această ocazie de draperii tricolore naționale, cu niște lozinci în limbile latină și maghiară și flori. Primul orator al evenimentului a fost starețul Hippich, care a vorbit într-un spirit înalt despre semnificația zilei și a ridicat paharul în primul rând pentru sănătatea oficialilor prezenți. Primarul Herman Mihály a răspuns imediat la toast și a subliniat necesitatea educației în spirit religios și moral în condițiile triste ale evenimentelor politice actuale și a apreciat meritele de necontestat ale ordinului în această privință. După toastul inspirat dintr-o mulțumire personală a profesorului Bodnár Gáspár, a luat cuvântul, ca un reprezentant al muzei veșele, controlorul Ferenczy János, care a replicat cu un umor autentic la multe intervenții, dar a apreciat la fel de mult meritele ordinului, pentru care profesorul Fasztsusz Elek a rostit mulțumiri. Cei invitați și-au băut cafeaua la iarbă verde, ei părăsind locul cu amintiri frumoase pe la ora 4 după masa.

(Szamos, 2 august 1900)

Traducere Veres Istvan
Rubrică realizată de A. Zaharia

La data inaugurării liniei Satu Mare – Baia Mare – 6 iulie 1884, stația Satu Mare avea o altă clădire de călători P + 1, o parte din ea existând și azi, construită în 1871 odată cu construcția și inaugurarea liniei Carei – Satu Mare.

Se împlinesc 135 de ani de la inaugurarea liniei de cale ferată Satu Mare - Baia Mare

**Ștampilă ocazională
la Oficiul Poștal 1 Satu Mare**

Cu ocazia aniversării pe data de 6 iulie 2019 a 135 de ani de la inaugurarea liniei de cale ferată Satu Mare – Baia Mare, în cadrul AFFR (Asociația Filatelică Feroviară din România) s-a realizat o ștampilă ocazională care s-a aplicat pe data de 6 iulie 2019 la Oficiul Poștal nr. 1 din Satu Mare pe corespondența expeditată în acea zi. De asemenea această ștampilă ocazională s-a aplicat și pe piesele filatelice realizate pentru această aniversare de cale ferată: plicuri speciale, cartoane filatelice, colite în ediție privată. Pe unele plicuri speciale s-a aplicat pe lângă marca poștală de 1,70 lei cu care s-au francat plicurile și un timbru fără valoare rea-

lizat tot în ediție privată, timbre cu ilustrație și text adecvat acestei aniversări. Piesele filatelice și ștampilă ocazională au fost machetate de ing. Lorincz Tiberiu – membru AFFR și a Clubului Filatelic Satu Mare.

Piesele filatelice au fost realizate cu sprijinul financiar al Centrului Cultural G.M. Zamfirescu Satu Mare. Piesele filatelice realizate în cadrul AFFR ajung la colecționarii de tematică feroviară din diferite orașe ale țării, dar ajung și în ale țării: Polonia, Ungaria, Cehia, Elveția, Anglia. Dacă piesele sunt apreciate, ele ajung și în exponate cu tematică feroviară la diferite expoziții filatelice interne și internaționale.

Actuala clădire a stației Satu Mare a fost construită în anul 1899 după proiectul renumitului arhitect și constructor al MAV-ului, Pfaff Ferenc

Construcția căilor ferate din Ardeal a început la mijlocul secolului XIX și a fost determinată de configurația granițelor și de realitățile istorice din acele vremuri. Tot realitățile istorice au dovedit importanța căilor ferate în zonele unde a pătruns "drumul de fier" care a adus dezvoltare economică, socială, culturală, a adus progres.

Primul oraș din Transilvania care a fost legat prin cale ferată de capitalele vest europene a fost Oradea, devenind punct de plecare spre centrul Ardealului, spre Carpați și Dunăre și spre drumurile comerciale ale Orientului. Încă din 24 aprilie 1858 a fost dată în circulație linia de cale ferată Oradea – Puspokladány, linie care venea din Câmpia Ungariei.

Primul tren a intrat în orașul Satu Mare în 25 septembrie 1871

O prioritate în Transilvania a fost construcția liniei de cale ferată Cluj – Oradea care a fost inaugurată la 7 septembrie 1870. O altă prioritate a fost linia magistrală Debrecean - Valea lui Mihai – Satu Mare - Korolevo - Sighetu Marmatei în lungime totală de 220 km.

Primul tren a intrat în orașul Satu Mare la data de 25 septembrie 1871 cu ocazia inaugurării segmentului de cale ferată dintre Carei și Satu Mare în lungime de 38 de km. Motivul construirii liniei de cale ferată între Satu Mare –

Baia Mare era dată de necesitatea legării drumului sării extras din jurul Dejului, de orașul Satu Mare și de transportul mineralelor de aur, cupru, plumb și alte minerale exploatare din subsolul din jurul Băii Mari, în drumul lor către Ungaria, Austria și Polonia. Proiectul inițial elaborat de cunoscutul specialist maghiar Szeceényi Istvan a fost materializat ceva mai târziu din cauza mișcărilor revoluționare din anii 1848 – 1849 care au afectat mult dezvoltarea Ungariei.

Lucrările la calea ferată Satu Mare - Baia Mare au durat doi ani

În toamna anului 1882 un grup de oameni de afaceri înființează la Cluj Societatea Anonimă a Căilor Ferate Locale Satu Mare – Baia Mare, societate cu capital privat, multinațional, care obține concesiunea pentru construirea căii ferate între Satu Mare și Baia Mare. Finalizarea lucrărilor pe această linie în lungime de 59 km s-a făcut peste 2 ani, iar pe data de 6 iulie 1884 s-a deschis linia pentru circulația trenurilor, legând cele două mari orașe de rețeaua de căi ferate din Transilvania și Ungaria. Începând cu anul 1918, după Marea Unire, linia trece în administrația CFR, dar în perioada august 1940 – septembrie 1944, ca urmare a Dictatului de la Viena, va fi exploatată din nou de MAV.

În timpul retragerii trupelor germano – maghiare, în toamna anului 1944, linia suferă distrugerii serioase, iar lucrările de restabilire au durat până la sfârșitul anului 1946. A urmat o perioadă de refacționare și sistematizare

a liniilor și stațiilor, iar pe data de 29.10.1969 s-a dat în funcție stația Baia Mare și actuala clădire a stației Baia Mare, executată după proiectul arhitectului Valeriu Chiricula (IPCF București). Actuala clădire a stației Satu Mare a fost construită în anul 1899 după proiectul renumitului arhitect și constructor al MAV-ului, Pfaff Ferenc (1851 – 1913), care a mai proiectat și clădirile altor stații mari: Cluj, Arad, Simeria, Carei, Ghimes.

La data inaugurării liniei Satu Mare – Baia Mare – 6 iulie 1884, stația Satu Mare avea o altă clădire de călători P + 1, o parte din ea existând și azi, construită în 1871 odată cu construcția și inaugurarea liniei Carei – Satu Mare.

Stația Baia Mare, la data inaugurării liniei Satu Mare – Baia Mare, avea o gară modestă, construită pe malul legendar al Râului Domnițelor, care dispunea de o clădire de călători cu un nivel și 4 linii în gară: 2 linii pentru primirea și expedierea trenurilor de călători și 2 linii pentru primirea și expedierea trenurilor de marfă.

Traseul căii ferate

Așezată pe valea Someșului, linia de cale ferată a pornit din zona de câmpie a orașului Satu Mare (a = 123 m) urcând ușor prin zona viticol – pomicolă prin localitățile Botiz, Odoreu, Medieșu Aurit, Apa spre zona de dealuri prin localitățile Seini, Ilba, Cicărlău, ajungând în zona munților vulcanici la Bușag și Baia Mare (a = 212 m). Inițial linia a fost construită cu sină tip 12,3, 23,5 și 25, iar în anul 1951 a fost refacționată cu sină tip 34,5. Dezvoltarea economică și industrială au dus

la creșterea traficului de călători și de marfă (creșterea tonajului/osie) ceea ce a impus alte refacțiuni și modernizări: șina din cale a fost înlocuită în perioada 1968 – 1969 cu sină tip 49 pe trasee de beton, șina care în perioada 1970 – 1971 a fost sudată realizându-se cale fără joante. În anul 1984 au fost executate lucrări de detesionare și de RPMG cu Ci. În anul 2004 a început refacția liniei cu sină tip 60 pe trasee de beton pe o primă porțiune între Satu Mare – Botiz, iar în perioada următoare s-a refacționat linia până la stația Medieșu Aurit cu sină tip 49, și ulterior s-a sudat, realizându-se cale fără joante. Pe această porțiune de linie caracteristicile tehnice ale căii sunt relativ normale, pe întreaga distanță: declivități maxime de 10 mm / m, raze minime de curbura de 400 m, câteva poduri și podețe de beton armat și 2 poduri metalice între stațiile Bușag și Baia Mare. În perioada anilor 1904 – 1909 s-au construit liniile ferate de interes local spre B M Sud, B M Nord și Baia Spric care, determinate de existența și necesitatea de exploatare a mineralelor de neferoase din zonă și a aurlului verde (lemn de brad și fag) din Munții Gutâiului.

Baia Mare, stație terminus

Stația Baia Mare este o stație terminus, adică trenurile de călători și de marfă de la Satu Mare cu destinația Dej, Cluj, București, necesitau intrarea în stația Baia Mare pentru rebrusment (inversarea locomotivelor de la un capăt al trenului la celălalt). În cazul trenurilor de marfă s-a eliminat acest inconvenient, reducând timpii de mers ceea ce însemna economie de motori-

nă la locomotive, eficiență de transport a mărfurilor, ceea ce s-a dovedit de mare utilitate, eficiență odată cu creșterea traficului de marfă. Cu 3 km înainte de intrare în orașul Baia Mare, s-a construit o variantă de ocolire, o linie de 782 m lungime, în curbă, denumită Delta Săsar.

La inaugurarea liniei stațiile erau dotate cu clădiri de călători, birouri de mșcare, cabine de acari, fiind înzestrate cu sisteme de siguranță cu incuitori cu chei la macaze, acoperite ce semnale Banovici, ulterior înlocuite cu semnale mecanice cu brațe. Momentan stațiile Satu Mare și Baia Mare au sisteme de circulație și siguranță moderne, instalații CED, aparate de cale cu electromecanisme, semnale luminoase, restul stațiilor de pe traseu au rămas cu aparate de cale care se manevrează manual și cu semnale mecanice clasice, mai puțin stația Bușag care are instalații CEM. La deschiderea liniei Depoul din Satu Mare (înființat în anii 1871 – 1872) apoi Remiza din Baia Mare (înființată în anul 1920) asigurau glasul roților de tren prin remorcarea trenurilor cu locomotive cu abur din seria: 326, 320, 375, 324, ntre anii 1884 – 1958, apoi cele din seria 140, 50, 230, 150 între anii 1940 – 1971. După anul 1969 au apărut locomotivele diessel seria 060 DA și după anul 1974 locomotivele diessel seria DHC 1200. Din data de 1 octombrie 2003 circulă pe această linie automotoarele moderne Desiro. În perioada 8 septembrie 2018 - 11 martie 2019 a circulat și noul automotor Astra Trans Carpatic (IC 2) dar acum mai circulă și alte tipuri de automotoare și rame.

Ing. Lőrincz Tiberiu – membru AFFR

Câteva date despre stilul complexului arhitectural din jurul Palatului Administrativ din Centru Nou din Satu Mare

Urmare din pagina 1

Originea arhitecturii brutale

Brutalism este numele generic al unui stil arhitectural care a derivat din modernism, „înflorind” în anii 1950, 1960 și 1970.

Din punct de vedere stilistic, brutalismul a venit, probabil, de la proeminentul arhitect modernist Le Corbusier și de la proiectul său pentru Unitatea d'Habitation din 1952. Deși a fost (probabil neintenționat) inaugurat de Le Corbusier, brutalismul nu poate fi pe deplin asimilat cu modernismul. Poate că ar putea fi descris ca o alternanță, o arhitectură modernă, cu un caracter mai viu. S-ar putea argumenta chiar că brutalismul vine ca o încrucișare între modernism și postmodernism în istoria arhitecturii.

Stilul brutalist a fost în mare parte inspirat de operele arhitectului elvețian Le Corbusier, și în particular de către clădirea Unité d'Habitation din Marseille, respectiv de operele lui Ludwig Mies van der Rohe, importantă figură în mișcarea Bauhaus. Termenul „brutalism” este derivat din expresia franceză béton brut adică „beton brut”, adică beton nefinisat. Clădirile brutaliste sunt de obicei realizate în forme șocante de geometrice, repetitive, amintind de blocuri de beton armat nefinisat, relevând adeseori textura lemnului folosit la realizarea cofrajelor turnării betonului brut.

Brutalismul este asemănător, până la un anumit punct, atât cu modernismul cât și cu stilul internațional din arhitectură. Nu întâmplător, acesta este unul din motivele esențiale ale confuziei dintre aceste stiluri arhitecturale. Toate aceste stiluri utilizează masiv repetiția și regularitatea ca procedee standard, dar brutalismul se deosebește prin folosirea obsesivă a repetiției și prin incorporarea unor neregularități care se vor a fi șocante.

Explicarea termenului

Cu toate acestea, termenul de „Brutalism” nu a venit de la Le Corbusier. Există mai multe versiuni care fac greu explicabil termenul, nici unul dintre ele nu implică primul lucru care vine în minte când auzi termenul. Brutalismul nu are nimic de-a face cu brutalitatea ca atare, cel puțin nu intenționat. Fie a fost derivat din termenul francez béton-brut, care în mod adecvat înseamnă beton brut, sau adoptat de arhitectul suedez Hans Asplund care a folosit termenul Brutalism nou pentru a descrie Villa Göth în Uppsala (New Brutalism a fost de asemenea folosit de criticul englez Reyner Banham, care a scris cartea New Brutalism: Etică sau estetică, care este acum văzută ca un precursor al mișcării). Înși însăși casa nu are prea mult de-a face cu brutalismul așa cum îl înțelegem astăzi. Există o a treia versiune care spune că porecla lui Peter Smithson, Brutus, a fost cea care a decis numele mișcării. În realitate, a fost, probabil, o combinație a celor trei.

Clădirile brutale, victime ale societății

Având în vedere că cea mai mare parte a acestei arhitecturi a apărut în anii '60 și a fost urmărită și în anii '70, vă puteți imagina probabil mentalitatea care înconjură brutalismul. Aceasta s-a distopat parțial pe ideea egalității și speranței sociale, mai ales în țările comuniste (unde a jucat și ea un rol important). Ideea de unitate și spațiu comun a fost într-un fel mai bine transformată în formă prin mijloacele unor blocuri suburbane brutale, cu o mulțime de clădiri și case moderne și spațioase, care au capacitatea de a găzdui mulți oameni. De asemenea, a fost adesea asociat cu futurismul, o perspectivă luminoasă asupra viitorului, așa cum a fost prezentată la început - aproape de modul în care oamenii își imaginau utopia. Dar, după cum știți, utopia se transformă într-o distopie destul de ușor, mai ales sub influența revoluției din 1968 și a tineretului influențat de Orwell. Astfel, munități tuturor categoriilor politice și societății nevinovate, brutalismul a suferit consecințele transformării comu-

nismului în totalitarism, ceea ce a făcut ca cultura populară să reprezinte în mod diferit brutul. Spațiile comune au devenit motive periculoase, clădirile „sincere” devenin monstruoziți concrete, iar înainte de a le cunoaște, brutalismul este asociat cu violența.

Arhitectura brutalistă a înflorit din anii

1950 până la mijlocul anilor 1970, coborând din mișcarea arhitecturală modernistă de la începutul secolului al XX-lea. Termenul provine din cuvântul francez pentru „brut”, după cum a descris Le Corbusier alegerea materialului beton brut, adică beton brut în franceză.

Brutalismul a devenit favorit pentru

multe proiecte guvernamentale, blocuri de turnuri (locuințe înalte) și centre comerciale. În robustețea și lipsa îngrijirii de a arăta confortabil sau ușor, brutalismul poate fi văzut ca o reacție a unei generații mai tinere la ușurința, optimismul și frivolitatea unor arhitecturi din anii 1930 și 1940.

Există o revigorare a interesului față de brutalism în întreaga Europă. Cu toate acestea, această mișcare tratează structurile ca monumente care trebuie păstrate, mergând în esență împotriva etosului brutalist.

Controversatul brutalism al stilului arhitectural este din nou la modă. După ce

a ajuns la apogeul său în Europa de la mijlocul secolului al XX-lea, proliferând în orașe sub formă de clădiri de locuit sau de utilitate publică în epoca postbelică, a scăpat treptat din favoarea anilor '70 înainte de a fi aproape complet descalificat ca un stil în anii 1980. Acum, însă, există o creștere a interesului pentru structurile con-

crete care au apărut de-a lungul continentului - deși nu neapărat de la arhitecți. Relansarea pare să aibă loc în două forme diferite și totuși înrudite: o apreciere artistică a formelor pe care le-au avut astfel de clădiri și un sentiment de nostalgie și dorință de a păstra clădirile brutaliste ca monumente ale trecutului - un fel de conservare

arheologică.

În 1953, Alison și Peter Smithson au inventat termenul „brutalism”, preluat din expresia franceză béton brut, care se traduce ca „beton brut”. Într-adevăr, una dintre trăsăturile principale ale brutalismului este utilizarea betonului; este vorba de brutalismul când betonul înlocuiește ceea ce era

cărămidă și piatră în arhitectura georgiană sau ceea ce era calcarul pentru constructivii piramidelor din Egiptul Antic. Potrivit Academiei Saylor: „Clădirile brută sunt formate, de obicei, cu geometrii șocante, repetitive, unghiulare și, acolo unde se utilizează betonul, dezvăluie adesea textura formelor de lemn folosite pentru turnarea

in situ”.

Caracteristica cheie a brutalismului, totuși, este utilizarea unor forme puternice, îndrăznețe, compuse din structuri armate pe o scară mare, adesea impunătoare. Include suprafețe mari, precum și linii puternice. Așa cum se spunea recent, stilul brutalist este „sublim, chiar delicat de terifiant uneori. Și este, de obicei, gigantic; încearcă să domine mediul înconjurător”.

Brutalismul a provenit din lucrările arhitectului elvețian Charles-Edouard Jeanneret-Gris, mai cunoscut sub numele de Le Corbusier. La începutul anilor 1950, el a proiectat Unitatea de Locuințe și Palatul Adunării pentru Construirea Secretariatului din Chandigarh, India - două clădiri văzute ca fiind eforturi de pionierat ale formei brutale. În cele din urmă, stilul a fost preluat în întreaga Europă, ca mijloc de a crea locuințe noi, ieftine în masă, în urma celui de-al doilea război mondial. Un aspect asemănător a fost adoptat și în Europa de Est, pe măsură ce stilul stalinist neo-clasic a fost eliminat. În timp ce Marea Britanie era cel mai popular loc ocupat de brutalism, în întregul continent au fost ridicate locuințe sociale și clădiri publice în acest stil - adesea legate de consensul social-democratic general de pe acea vreme.

Cu toate acestea, ideile au căzut treptat în favoarea publicului și a arhitecților. Calitatea proastă a brutalizării locuințelor, produsă adesea din cauza lipsei fondurilor și a dificultăților tehnice, a condus la asocierea cu sărăcia și dezintegrarea socială. Stilul a fost înlocuit de noi tendințe culturale, aspectul concret impunător fiind văzut ca parte a hubrisului de planificare socială postbelică și nu mai este interpretat ca fiind futurist. Între anii 1980 și 2000, multe dintre structurile brutaliste ale Europei au fost demolate.

Privind în urmă

Cu toate acestea, brutalismul este acum în mijlocul unei renașteri. În toamna anului 2013, British Heritage a găzduit expoziția Brutal & Beautiful, care sărbătorea stilul cu care se confruntă. În 2012, Fondul Mondial a adăugat brutalismul ca pe o categorie distinctă pe lista de monumente. Au fost, de asemenea, desfășurate mai multe campanii pentru a salva structurile brutaliste din Europa, cel mai recent faimoasele Red Road Flats din Glasgow. National Trust a lansat, de asemenea, un nou proiect numit Utopias Brutal, pentru a promova popularitatea clădirilor și a moștenirilor brutale britanice rămase, cum ar fi Turnul Trelick din Londra și Park Hill Flats din Sheffield. Potrivit lui Joseph Watson, directorul creator al trustului: „Acum există un ritm rapid de schimbare, trebuie să ne gândim la clădirile pe care vrem să le salvăm pentru viitor”.

Owen Hatherley, autor al unui ghid pentru ruinele noi din Marea Britanie, a subliniat o problemă cu noua mișcare: este limitat doar la recursul estetic. Este eliminată viziunea originală și sensul brutalismului. Deși acum este posibil să privim la modă, nu există dorința de a revigora ambiția de a construi astfel de structuri mari. Stilul arhitectural a reprezentat o formă îndrăzneată a modernismului și exprimarea unui nou sentiment de ambiție și egalitarism după cel de-al doilea război mondial. Dincolo de structurile impunătoare a fost o idee de creării în masă a unor locuințe decente și viabile pentru cetățeni. Arhitecții au imaginat străzile și clădirile ca o nouă epocă modernă a vieții comunale, care acum nu mai este urmată.

Încercarea de a păstra clădirile brutale este contrară acestui ideal. Unele clădiri brutale sunt admirabile în capacitatea lor de a suporta privirile trecătoare, astfel încât încercarea de conservare este, într-o oarecare măsură, de înțeles. În cele din urmă, totuși, este un fel de back-to-the-future, în care desigurul îndrăznețe de perspectivă și futuriste ale trecutului - într-un timp în care aceste valori au fost cu adevărat credde - sunt păstrate, filozofia inițială fiind detașată. Indiferent dacă acest lucru lasă o relicvă frumoasă sau o structură tristă de mult trecută, este o chestiune de dezbatere.

“Iubirea înseamnă a fi doi și a nu fi decât unul.
Un bărbat și o femeie ce se topecs într-un inger”.

Victor Hugo

Când este momentul potrivit pentru a ne angaja într-o relație?

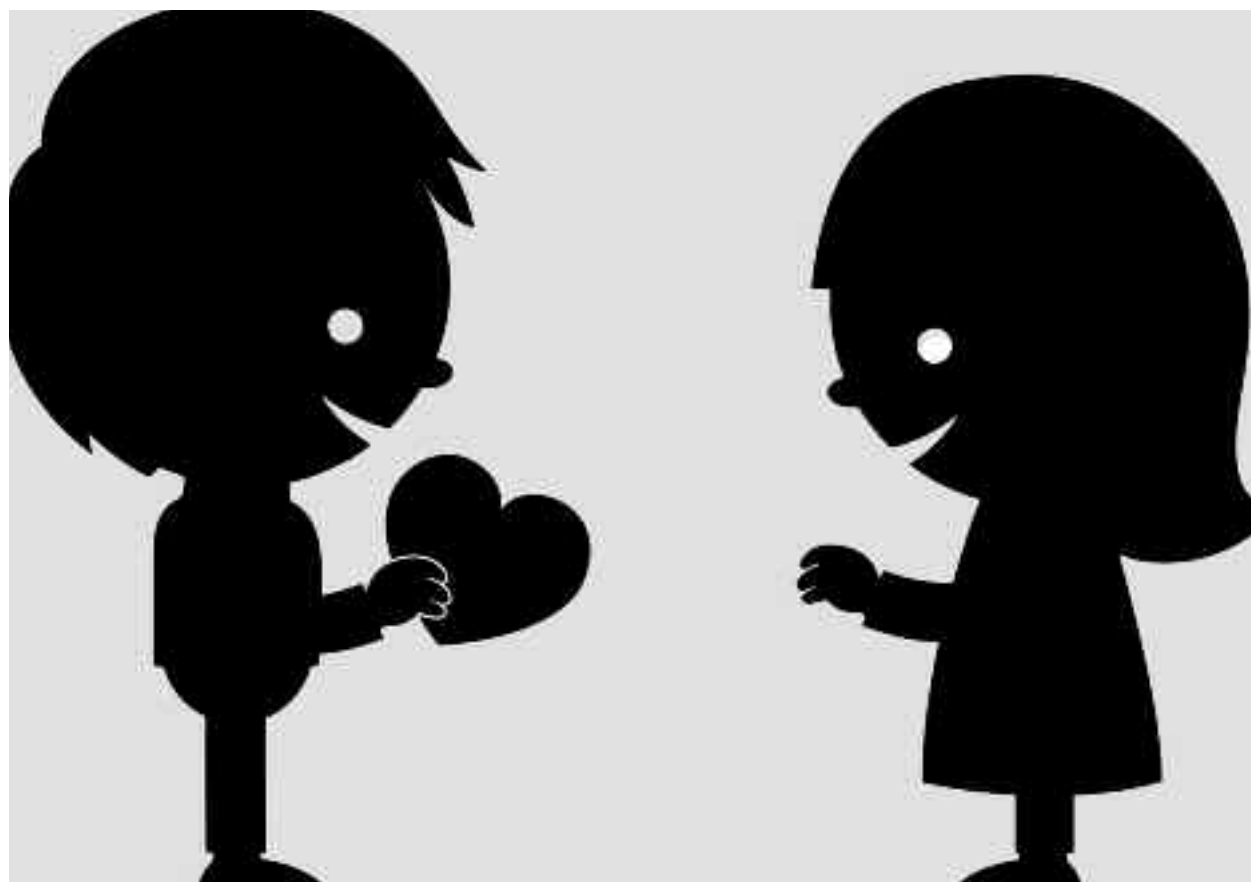
Construirea și menținerea angajamentului este un aspect important al oricărei relații romantice pe termen lung. În acest scop, multe studii au scos în evidență strategii pentru a construi încrederea în relații, precum și modalități de sporire a angajamentului, în special cu parteneri reticenti, recalcitranti. Dincolo de acestea, studiile pun în lumină și strategii și tactici pentru câștigarea fidelității unui partener.

Pe lângă toate aceste tehnici, însă, este important să ții cont de cât de pregătiți sunteți atât voi cât și partenerul vostru pentru un astfel de angajament. Este un moment bun pentru tine să ai o relație serioasă? Este partenerul tău gata pentru un angajament monogamic și pe termen lung? Astfel de considerații pot avea un impact atât asupra direcției, cât și asupra calității relației voastre viitoare. Cel puțin, așa indică cercetarea de față.

Disponibilitatea față de angajament, primul pas pentru o relație pe termen lung

În timp ce dinamica angajamentului în relație are un istoric mai lung de studiu în domeniul științelor sociale, evaluarea disponibilității și interesului pentru un astfel de angajament a fost investigată mai recent de Agnew, Hadden și Tan (2019). Luând în considerare faptul că există o lipsă de evaluare specifică cu privire la o astfel de “pregătire pentru angajament”, echipa a dezvoltat mai întâi un chestionar pentru a evalua gradul în care indivizii s-au perceput ca fiind motivați și interesați în a avea o relație angajată. În mod particular, chestionarul a explorat următoarele aspecte:

- Dacă individul s-a simțit în general pregătit să se afle într-o relație asumată.
- Dacă partenerii erau deschiși unui astfel de angajament, luând în considerare toți factorii din viața lor în prezent.
- Dacă cei doi parteneri s-au sincronizat în ceea ce privește momentul potrivit pentru a se angaja într-o relație.

- Dacă partenerii au considerat relația ca fiind un lucru bun pentru ei înșiși.
- Dacă ei erau în general receptivi la o relație asumată și de lungă durată.

Potrivit cercetărilor lui Agnew, Hadden și Tan (2019), există o legătură între angajamentul în relații și alte aspecte ale relațiilor

În studiul 1, cercetătorii au descoperit că disponibilitatea pentru relații a prezis nivelul individului de auto-dezvaluire într-o relație. Cu cât un individ era mai pregătit pentru un angajament, cu atât mai mult el împărtășea partenerului său despre sine.

În studiul 2, cercetătorii au descoperit că o deschidere mai mare pentru implicare în relație a fost asociată cu o creștere mai mare a angajamentului real în relație pe măsura trecerii timpului. În esență, cei care sunt pregătiți să-și asume o relație cu un partener

lucează activ pentru a construi acest angajament.

Studiul 3 a constatat într-o procedură de jurnal, în care persoanele au consemnat zilnic informații cu privire la comportamentele lor în relațiile existente. Și de această dată, a ieșit în evidență o mai mare deschidere spre angajament a persoanelor cu mai multe comportamente intime și de auto-dezvaluire.

De asemenea, din nou, persoanele care se concentrează mai mult pe angajament în relații aveau, de asemenea, mai multe șanse de a se sacrifica pentru binele partenerului și al relației.

În studiul 4, cercetătorii au analizat legătura dintre disponibilitatea față de angajament și părăsirea unei relații romantice. Rezultatele au arătat că cei cu un nivel mai scăzut de disponibilitate aveau mai multe șanse să-și incheie relația șapte luni mai târziu. De asemenea, cei care aveau o deschidere spre asumarea unei relații de lungă durată au avut tendința de a-și păstra relațiile existente, mai ales atunci când acele relații erau satisfăcătoare.

Per ansamblu, rezultatele lui Agnew, Hadden și Tan (2019) sugerează că disponibilitatea unui individ de a se angaja într-o relație are un impact major asupra comportamentului relativ real în foarte multe privințe. Cei care sunt pregătiți pentru un angajament au șanse mari să se implice într-o relație într-o perioadă scurtă de timp. Atunci când se află într-o relație, ei sunt, de asemenea, mai predispuși să dezvăluie lucruri despre ei înșiși, să-și găsească un partener și să se sacrifice pentru binele acelei relații. În cele din urmă, este mai probabil să aleagă să mențină relația, mai degrabă decât să-și pună capăt. Astfel, de la început până la sfârșit, cei care sunt pregătiți pentru un angajament sunt, de asemenea, mai motivați să fie buni parteneri în relații pe termen lung.

Dacă vă gândiți la o relație pe termen lung și asumată, atunci ar fi o idee bună să luați în considerare următoarele aspecte:

1. Având în vedere cercetarea de mai sus, cel mai important aspect este gra-

dul de pregătire generală pentru asumarea unui angajament. În acest sens, poate fi util să evaluați modul în care vă simțiți vizavi de ideea de angajament în general, dacă este un moment potrivit pentru un astfel de angajament și dacă alți factori de viață sunt favorabili pentru o astfel de relație. Puteți vorbi despre aceste aspecte chiar cu partenerul vostru, acest lucru fiind un bun prilej de a explora și motivațiile celuilalt. În esență, vă doriți să știți dacă aveți același obiectiv în relația voastră.

2. Sunteți amândoi la fel de deschiși și disponibili pentru un angajament pe termen lung? Dacă sunteți deja implicați într-o relație, atunci poate fi important să luați în considerare modul în care vă comportați în relația voastră. În general, indivizii care sunt gata să-și asume un angajament tind să se comporte în moduri mai deschise față de partener, ceea ce dezvoltă relația. În mod specific, aceștia pot împărtăși mai multe despre ei înșiși pentru a spori intimitatea.

Ei pot, de asemenea, să arate mai multă recunoștință, ceea ce duce la comportamente pozitive suplimentare. Luată împreună, aceste tipuri de comportamente tind să construiască încredere și să facă relația să fie specială. Prin urmare, dacă aveți în vedere posibilitatea de a fi un cuplu angajat, poate fi util să evaluați dacă vă comportați ca și cum ați fi unul.

3. Relația dvs. are dinamica potrivită pentru un angajament? Dincolo de comportamentele voastre și de disponibilitatea pentru a-și asuma un angajament pe termen lung, într-o relație există și alți factori ce pot influența viitorul acesteia. În mod specific, indivizii tind să se simtă angajați într-o relație atunci când sunt mulțumiți de aceasta, considerând-o cea mai bună alternativă.

Cu alte cuvinte, relația este potrivită dacă reușește să satisfacă nevoile ambilor parteneri. Sunteți o alegere atractivă și compatibilă unul pentru celălalt? Dacă este așa, cel mai probabil întruniți condițiile pentru un angajament de succes.

Sursa:
<https://www.psychologytoday.com/in-tl/blog/the-attraction-doctor/201906/study-when-partners-are-ready-committed-relationship>

Cât de pregătit ești să împărtășești un secret?

Mulți oameni au experimentat senzația de a scăpa de o greutate apăsătoare prin împărtășirea informațiilor personale cu cineva de încredere. Evident, deține foarte mult de subiectul secretului pe care îl împărtășești, dar și de reticența voastră (deseori justificată) de a-l împărtăși.

Nu putem pune semnul egal între toate tipurile de secrete

Unii oameni preferă să păstreze doar pentru ei aspectele private, ce țin de viața lor personală. Alții postează pe rețelele

de socializare sau pe blog despre detaliile vieții lor personale pentru a le împărtăși cu cât mai multă lume. Măsura în care faptele private pot aduce o amenințare în viața cuiva depinde de tipul de informație în cauză, precum și de modul în care cineva se simte în raport cu detaliile pe care vrea să le ascundă.

În multe cazuri, jena unei persoane este insigna altei persoane. Oamenii au opinii extrem de diferite asupra circumstanțelor lor personale. Unii indivizi se străduiesc să-și ascundă statutul de supraviețuitor al cancerului, în timp ce alții prezintă cu mândrie brățări și panglici

care sărbătoresc statutul lor de învingători, alergând în diverse curse ca să strângă bani pentru cercetarea cancerului sau chiar postând fotografii din timpul tratamentului.

Dar indiferent de sursa durerii ascunse, a rușinii sau a primejdiei, cercetarea relevă valoarea împărtășirii. Cu toate acestea, oricui vă decideți să spuneți ceva din viața voastră privată, atunci când vine vorba despre “împărtășire”, există o diferență semnificativă între dezvaluire și confesiune.

Michael Slepian și Edythe Moulton-Tetlock (2019) au studiat modul în care

secretele confidențiale influențează starea de bine. După ce au examinat mai mult de 800 de participanți care au avut un total combinat de mai mult de 10.000 de secrete, au descoperit că, aparent, împărtășirea unui secret produce o stare de bine.

Ei își încep cercetarea punând în contrast dezvaluirea de sine din cadrul relațiilor, unde există deja intimitate, și împărtășirea unui secret, care presupune, de obicei, confidențialitate și gestionarea secretului. Ei disting, astfel, secretele confesonale versus ventilarea emoțiilor negative. Astfel, se pare că secretele

confesonale pot atenua potențialul de suferință emoțională și pot spori capacitatea de a face față provocărilor și încercărilor vieții. Atunci când vine vorba de împărtășire, cheia constă în identificarea persoanelor potrivite pentru confidențialitate. Schimbul inteligent de informații sensibile poate crește cu siguranță bunăstarea noastră.

Sursa:
<https://www.psychologytoday.com/us/blog/why-bad-looks-good/201907/when-should-you-share-secret>

Pagină realizată de Ioana Zaharia

“A fost minunat! Am trăit câteva zile de vis la Europeanul de tineret din Italia și San Marino. Dar ar fi fost și mai frumos dacă mai prelungeam această stare. Adică să ajungem în finală.”

INTERVIU

Adrian Rus, fotbalistul sătmărean care calcă pe urmele lui Didi Prodan

La turneul final al Campionatului European de fotbal tineret U21 a fost prezent și un jucător format la Satu Mare. Adrian Rus, pentru că de el este vorba, nu a jucat foarte mult în Italia, doar într-unul, cel cu Franța. Dar chiar și așa, a lăsat o foarte bună impresie și mulți văd în el viitorul titular al postului de fundaș central în echipa națională României.

Prezent la Satu Mare pentru o scurtă și binemeritată vacanță, Adrian Rusa a acceptat să se întâlnească cu noi, să vorbim despre Euro 2019, despre trecutul și viitorul lui fotbalistic. Și multe altele. O parte din cele discutate cu subsemnatul le puteți citi în rândurile de mai jos.

- Bine ai venit acasă Adi!

- Mulțumesc! Chiar mă simt acasă la Satu Mare. Din păcate timpul petrecut aici este foarte scurt. Sâmbătă am ajuns la București, iar duminică la Satu Mare. Iar peste două zile (n.r. sâmbătă) plec în Ungaria, la noua mea echipă. M-am revăzut cu părinții, cu prietenii, foști colegi. Din păcate nu am reușit să-i întâlnesc pe toți cei cu care aș fi vrut să mă revăd.

- Povestește cum a fost în Italia.

- Minunat! Am trăit câteva zile de vis. Dar ar fi fost și mai frumos dacă mai prelungeam această stare. Adică să ajungem în finală.

- Ați crezut voi la început de turneu final că vă puteți califica în semifinale?

- Sincer, da! Am crezut în șansa noastră. Am fost convingși că vom face jocuri bune, că putem câștiga grupa și chiar mai mult. Domnul Mirel Rădoi, antrenorul nostru, a lucrat cu noi foarte mult și la acest capitol, încrederea în forțele proprii. Nu ne-a fost teamă de nimeni. Ați văzut că nu ne-am pierdut cu firea și am reușit să revenim, să câștigăm și după ce am fost conduși sau egalati pe tabela de marcaj.

- Mai puțin în meciul cu Germania.

- Acolo a fost altfel. Germania a preluat conducerea în minutul 90 pe fondul căderii fizice a jucătorilor noștri. Golul ne-a turnat plumb în picioare și practic a fost imposibil să mai egalăm. Dar am controlat jocul până la pauză, am fost mai buni decât nemții. Așa a fost să fie. Rămânem totuși cu regretul că nu am ajuns în finală unde am fi avut șanse bune de victorie. Spun asta pentru că am jucat în primăvară un amical cu Spania. Am pierdut (0-1), dar din echipa noastră au lipsit 6-7 titulari.

- Tu ai jucat destul de puțin. Doar într-un singur meci. Ai fost afectat de acest lucru?

- Sigur, toți ne dorim să jucăm la un asemenea turneu. Dar alegerea echipei este a antrenorului. Practic este imposibil să joace toți jucătorii din lot. Firește, și eu mi-aș fi dorit să joc mai mult. Dar sunt mulțumit că am bifat chiar și un meci. Nu trebuie uitat faptul că eu am venit la lot după o accidentare care mă ținea departe de teren mai bine de 2 luni, fără să joc vreun meci. Dar domnul Rădoi a avut încredere în mine, m-a sfătuit să nu forțez că vrea să mă ia la lot. Mai mult, cu ajutorul antrenorului nostru am petrecut o săptămână la Moșoia, unde se antrena lotul mare. Eu am avut un program special de recuperare cu kinetoterapeutul de la lot. A contat și asta. Și mai vreau să spun ceva.

Am fost convocat la lot înainte de a juca vreun meci oficial la Sepsi. Abia după ce am fost folosit la echipa națională am fost titularizat și la echipa de club.

- În ultimele zile s-a tot vehiculat prin presă că antrenorul primei echipe a României, Cosmin Contra, intenționează să te convoace la lot pentru meciurile oficiale cu Malta și Spania. S-a speculat că mai mult ca să împiedice convocarea ta la naționala Ungariei. Care este adevărul?

- Se cuvine să precizez mai întâi că eu am dublă cetățenie, română și maghiară. Pentru cazurile acestea, pentru că mai sunt jucători cu dublă cetățenie, regulamentul spune că dacă ai bifat chiar și un minut pentru una dintre echipele de seniori, nu mai poți fi convocat și la cealaltă. Revenind la întrebarea d-voastră, pot să precizez că am vorbit cu domnul Contra despre o eventuală convocare la naționala mare a României. Dar multe depind de ce voi face la noua mea echipă. Dacă nu voi fi titular la Vidi Mol e greu să sper la o convocare.

- Dar tu ce-ți dorești?

- Sunt român! Am jucat cu toată inima la naționala de tineret a României și îmi doresc să joc în continuare pentru România. Și îmi doresc ca această convocare să vină cât mai repede. Pe de altă parte trebuie să spun că, moral am anumite obligații și pentru Ungaria. Probabil că știți că, într-un moment greu al carierei mele, în țară mi s-a ridicat dreptul de joc pentru motive medicale. Ulterior acestea s-au dovedit a fi neîntețmeiate. Am găsit înțelegere în Ungaria, am fost ajutat și am primit drept de joc. Nu învinovățesc pe nimeni pentru ce s-a întâmplat, dar așa a fost.

- Spune-ne de ce ai semnat cu Vidi Mol? Nu te-ai grăbit, nu era mai bine să aștepti să semnezi după Euro?

- Eu sunt jucătorul Academiei Pușkas din Ungaria. După expirarea contractului cu Sepsi am revenit la Academia. Cluburile s-au înțeles între ele, impresarii mei m-au sfătuit și ei să semnez. Am semnat un contract pe 4 ani convenabil din punct de vedere financiar, dar a contat și faptul că o să joc în Europa League. Dar îmi doresc să fac cât mai repede pasul spre un club important din Europa. Cred că pot face asta.

- Nu ți-ai fi dorit să joci la un club din România?

- Bineînțeles că da. Mi-ar fi plăcut să joc la Craiova unde este un public minunat. Cu anumite rezerve, și la FCȘB.

- După turneul din Italia, mulți sătmăreni, și nu numai, te compară cu Daniel Prodan. Unii te văd chiar urmașul lui Didi Prodan la echipa națională.

- Onorantă comparația dar eu sunt departe de Didi. El a fost cu adevărat mare! Nu uitați că la vârsta mea, de fapt chiar mai repede, Prodan avea deja în palmares un sfert de finală la Mondialul din 1994 din SUA. Ori eu, la 23 de ani, nu am debutat încă la prima echipă a României. Dar, poate, ca stil de joc, să avem câteva puncte comune.

- Să revenim puțin la Satu Mare. După cum bine știi, echipa de fotbal a Clubului Sportiv Municipal a promovat în Liga 3. Cum vezi această revenire a fotbalului sătmărean în Liga 3?

- De bun augur. Sper ca în curând să avem și o echipă de Liga 2. Îmi amintesc că, în urmă cu vreo 4 ani am ratat o promovare în L3 cu Olimpia II. Din

ADRIAN RUS

- Născut la Satu Mare 19 martie 1996
- A început să joace fotbal la 6 ani la grupa de copii de la Juniorul, antrenor Dacian Nastai
- La 10 ani a ajuns la LPS Satu Mare cu Ștefan Gerstenmaier antrenor pentru o scurtă perioadă
- 2008 - 2014 LPS Satu Mare - antrenor Mihai Sabău
- 2014 - 2015 Olimpia II Satu Mare, antrenor Mircea Bolba și Cristi Popa
- 2015 - 2016, Fehervar (L3 Ungaria)
- 2016 - 2018, Balmazújváros (L2 Ungaria)
- 2018 Academia Puskas (L1 Ungaria)
- 2018 - 2019 Sepsi Sf. Gheorghe (L1 România)
- 2019 - Mol Vidi (L1 Ungaria)
- Selecții naționale de tineret a României - 7 meciuri
- Cotă piață de transfer, 800.000 euro

aceea echipă câțiva jucători, Angelo Șimon, Gabi Cădar și Flaviu Ionescu au promovat acum. Îi felicit și le urez succes pe mai departe. Să nu se oprească aici.

- La final, te rog să le adresezi câteva cuvinte sătmărenilor.

- Îi iubesc! Aici, în Satu Mare mă simt mereu acasă. Așa va fi și în viitor. Am să port mereu în suflet Sătmăruș și pe sătmăreni!

Sophie Turner și Joe Jonas s-au căsătorit în Paris, într-un cadru emoționant

Joe Jonas și Sophie Turner au avut parte, sâmbăta trecută, de nunta pariziană pe care și-au dorit-o.

Sophie Turner și Joe Jonas s-au căsătorit în fața familiei și a prietenilor în Franța, sâmbăta trecută, ceremonia fiind cât se poate de intimă și specială.

Potrivit informațiilor obținute de presa internațională, nunta a avut loc în incinta a două castele, și anume Château du Martinay din Carpentras și Château de Tourreau, locația recepției. Aceasta a fost cea de-a doua nuntă a tinerilor căsătoriți, cei doi având parte și de o ceremonie în Las Vegas, în luna mai.

Potrivit E!, spațiul în care s-a desfășurat ceremonia a fost decorat cu flori albe și lumânări din sticlă.

„Sophie a băut șampanie cu prietenele ei, în timp ce Joe a dat câteva shot-uri cu cavalerii de onoare pentru a-și stăpâni emoțiile”, a declarat o sursă în legătură cu orele dinainte de desfășurarea ceremoniei.

Se pare că Sophie ar fi purtat o rochie lungă din dantelă, cu mâneci. Părul a fost desprins, iar machiajul natural. Us Weekly a scris despre rochia impresionantă că ar fi fost semnată de Louis Vuitton.

„Joe și Sophie au lăcrimat în timpul jurămintelor, în aplauzele invitaților. A fost o ceremonie foarte emoționantă”, a continuat sursa. Primele fotografii apărute de la nunta au fost cu Priyanka Chopra, purtând o rochie roz, la brațul lui Nick Jonas, care a ales un costum negru, simplu. Se pare că Joe Jonas și Sophie Turner l-au pregătit și pe câinele lor de celebrare, îmbrăcându-l într-un frac negru.

Potrivit unei alte surse citate de Entertainment Tonight, Joe și Sophie au găzduit o cină înainte de ziua cea mare, care a avut un dress-code alb, respectat de toți invitații mai puțin de miri, care au purtat roșu.

Evenimentele au continuat cu o petrecere la piscina castelului, o petrecere înaintea nunții în seara în care Sophie a purtat o rochie albă și multe ieșiri și plimbări cu barca prin Paris, pe parcursul întregii săptămâni.

Naomi Campbell spune că nu se înfometează, însă poate rezista câteva zile fără să mănânce

Naomi Campbell spune că nu se înfometează, dar poate sta câteva zile fără să mănânce.

Recent, cei de la E! News au vorbit cu Naomi Campbell și au întrebat-o dacă este adevărat că o dată pe săptămână nu mănâncă absolut nimic. „Pot fi chiar mai multe zile”, a răspuns supermodelul zămbind. „Mănânc atunci când simt că am nevoie. Nu mă înfometez. Dacă vreau să nu mănânc nimic într-o zi, o fac, și beau doar apă sau suc. Depinde cum mă simt. La temperaturi foarte ridicate nu simt nevoia să mănânc. Vreau doar să beau suc. Este mult prea cald. Nu plănuiesc niciodată acest lucru. Poate fi o zi sau chiar două pe săptămână”, a continuat Naomi.

Naomi Campbell i-a spus lui Oprah Winfrey în 2010 că încearcă Lemonade Diet, care a devenit cunoscută după ce Beyoncé a declarat în 2006 că este dieta pe care o respectă de trei ori pe an. „Cel mai mult am reușit să respect dieta pentru 18 zile.

Este bine să-ți curăți organismul din când în când”, a precizat modelul. În 2014, Naomi declara că este vegetariană și își respectă cu strictețe detox-ul de două sau trei ori pe săptămână: „Călătorim mult și mâncăm atât de multe feluri diferite încât este important să bem suc două zile pe săptămână sau o dată pe lună pentru a ne curăța organismul, a ne echilibra și a curăța sângele.”

Naomi Campbell își menține corpul athletic și prin antrenament fizic, nu doar dietă: „Îmi place să fac sport, dar nu la aparate. Am nevoie să fac lucruri diferite și am un antrenor incredibil cu care iubesc să lucrez. Nu pot merge la o sală de fitness obișnuită. Mă simt incomfortabil. Muncesc din greu, dar nu la aparate.”

Schimbarea pe care Jennifer Aniston nu o va face niciodată în legătură cu înfățișarea ei

De-a lungul timpului, Jennifer Aniston și-a dezvoltat stilul astfel încât, în prezent, a ajuns să-și cunoască în detaliu preferințele în materie de modă și frumusețe.

Michael Canalé, hairstylistul lui Jennifer Aniston, a vorbit cu cei de la Page Six despre modul în care i-a vopsit acesteia părul astfel încât să-i pună în evidență chipul: „Jennifer a rămas Jennifer de mai bine de 25 de ani fără prea multe schimbări. Pentru câteva filme i-am deschis culoarea spre blond, însă mai mult de oscilarea între diferite tonuri, Jennifer rămâne fidelă culorii naturale, iar eu nu o văd schimbându-și părul într-un mod radical.”

Jennifer și Michael s-au întâlnit când actrița filma pentru serialul Friends, în urmă cu douăzeci de ani.

„Jennifer avea părul tuns mediu, șaten, care-i

trecea un pic de umăr. Am decis să o vopsesc într-o nuanță mai caramelizată, spre blond, cu șuvițe foarte subțiri, o culoare ce ar fi transmis că iubește să-și petreacă timpul pe plajă”, a continuat expertul. „Chris McMillan a tuns-o apoi și mi-a fost mult mai ușor să mă joc cu acele șuvițe contrastante în jurul feței pentru a evidenția ochii și chipul. Această colaborare a devenit cunoscută drept The Rachel.

Asta s-a întâmplat în 1994, iar toți anii care au urmat, tunsorile și cu-

loarea părului au rămas cam aceleași. Pentru a obține look-ul său iconic, am adus culoarea de la rădăcini până la vârfuri pentru a crea un dégradé de la închis la deschis. Aceasta este semnătura mea. Deși multe celebrități au încercat diferite tunsori și culori ale părului, Jennifer a devenit un style icon pentru că nu urmează trendul. Deși ar fi putut. Este atât de frumoasă, are o structură osoasă incredibilă și ochi minunați. Dar are un stil clasic, iar ea știe asta”, a adăugat Michael.